

(31) Ето, азъ съмъ противъ пророцитѣ, говори Господь,
Коиго движатъ злициѣ си и казватъ:
Той говори.

(32) Ето, азъ съмъ противъ онѣзи коиго пророчествуватъ лъжливи сънща, говори Господь,

И приказватъ ги, и съ лъжитѣ си и съ надмѣнността си

и Правятъ людитѣ ми да се заблуждаватъ,

Тогазъ когато азъ не съмъ ги проводилъ нито имъ съмъ заповѣдалъ;

За то никакъ нѣма да ползуватъ тѣзи людие, говори Господь.

(33) И ако тѣзи людие,

Или пророкъ, или священникъ тя почитатъ и рекатъ:

«Кой е товаръ Господень?»

Тогазъ ще имъ речешъ: Какъвъ товаръ? Че азъ «ще ви оставя», говори Господь.

(34) А пророцитѣ и священникитѣ и людитѣ Коиго рекатъ: Товаръ Господень!

Азъ ще накажа оногоя чловѣка и домъ му.

(35) Така ще речете, всякой на ближнийтъ си

И всякой на брата си:

Що отговори Господь?

И: Що рече Господь?

(36) И товаръ Господень нѣма да поменете вече;

Понеже товаръ ще бѣде на всякого неговото му слово;

Защото развратихте словата на Бога живаго,

На Господа Саваота, на Бога нашего.

(37) Така ще речешъ на пророка:

Що ти отговори Господь?

Или: Що рече Господь?

(38) Но понеже говорите: Товаръ Господень!

За то така говори Господь:

Понеже говорите това слово: Товаръ Господень!

А азъ проводихъ при васъ и ви казахъ:

Да не говорите: Товаръ Господень!

(39) За то, ето, азъ ще ви забравя съвсѣмъ,

И «ще отхвърля отъ лицето си васъ

И градътъ който дадохъ вамъ и на отцѣтъ ви;

(40) И ще докарамъ върхъ васъ «вѣченъ укоръ,

И вѣчно посрамение което нѣма да се забрави.

ГЛАВА 24.

Господь ми «показа, и ето дѣй кошицни смокви турени прѣдъ храмътъ Господень,

слѣдъ като плѣви Навуходоносоръ, «Вавилонский царь, «Иехоня Иоакимовътъ синъ, Юдинътъ царь, и Юдинитѣ князове, и дърво-

дѣлцитѣ, и коначитѣ отъ Иерусалимъ, и ги занесе у Вавилонъ: (2) едната кошица съ

много добри смокви, както раннитѣ смокви; а другата кошица съ смокви много лоши,

коиго поради дошотията си не бѣха за яденіе. (3) И рече ми Господь: Що виждашь,

Иеремие? И рѣкохъ: Смокви: добритѣ смокви сж много добри, а лошитѣ много лоши, щото

поради дошотията имъ не сж за яденіе.

(4) Пакъ бѣде слово Господне къмъ мене и рече: (5) Така говори Господь Богъ Иеримъ:

Както сж тѣзи добритѣ смокви, така ще припознава плѣненитѣ изъ Юда коиго за

добро испроводихъ отъ това мѣсто въ земята на Халдейцитѣ. (6) Защото ще утвърди, очитѣ

си върху тѣхъ за добро, и «ще ги доведе пакъ въ тази земя, и ще ги осъди, и нѣма

да ги разоры, и ще ги насади, и нѣма да ги искорени. (7) И «ще имъ дамъ сърдце за

да мя познаватъ че азъ съмъ Господь; и «ще ми бѣдятъ людие, и азъ ще имъ бѣда

Богъ; защото ще се върватъ при мене «съ всичкото си сърдце.

(8) И «както лошитѣ смокви коиго поради дошотията си не се ядатъ, така извѣстно,

говори Господь, така ще прѣдамъ Седекия Юдинътъ царь, и князовеиъ му, и остатъкътъ

на Иерусалимъ който е останалъ въ тази земя, и «коиго живѣятъ въ Египетската земя;

и Соф. 3: 4.

и Мал. 1: 1.

и Ст. 39.

и Осия 4: 6.

и Ст. 33.

и Гл. 20: 11.

и Амьс 7: 1, 4. 8: 1, 2.

и Цар. 24: 12, и др.

и Лѣт. 36: 10.

и Гл. 22: 24, и др.

29: 2.

и Гл. 12: 15.

и Гл. 32: 41.

и Втор. 30: 6.

и Гл. 32: 39.

36: 26, 27.

и Гл. 30: 22.

и Гл. 29: 13.

и Гл. 29: 17.

и Виж. Гл. 43 и 44.